

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

3 februarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Pasat Liliana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 septembrie 2020, în privința inculpatei

*Croitoru Tatiana, născută la
XXXXX XXXXX XXXXX, originară și locuitoare a or.
XXXXX, str. XXXXX, cetățeană a R. Moldova, fără
antecedente penale.*

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare, 20.09.2017 - 23.04.2018,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>23.05.2018 - 31.10.2018,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>06.02.2019 - 16.07.2019,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>19.08.2019 - 10.09.2020,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>24.11.2020 - 03.02.2021.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 23 aprilie 2018, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Croitoru Tatiana a fost condamnată în baza art. 177 alin. (2) lit. a) Cod penal la amendă în mărime de 413 unități convenționale, ce constituie 20.650 lei, în baza art. 208¹ Cod penal la 1 an închisoare și în baza art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal la 4 ani 5 luni 10 zile închisoare, cu amendă în mărime de 1175 unități convenționale, ce constituie 58.750 lei.

În temeiul art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1200 unități convenționale, ce constituie 60.000 lei.

Conform prevederilor art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii i-a fost suspendată condiționat, pentru perioada de probațiune de 4 ani.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpata Croitoru T., acționând cu intenție directă și unică în scopul răspândirii cu bună-știință a informațiilor ocrotite de lege despre viață personală ce constituie secret personal al altei persoane, fără consimțământul ei, prin mass-media, în perioada lunilor mai-iunie 2017, ilegal a cules

informația ce constituie secret personal a minorei XXXXX XXXXX, născută la XXXXX și cu bună-știință, fără consimțământul ultimei, deținând în formă electronică imagini sexuale reale și simulate cu reprezentarea organelor sexuale ale minorei date, reprezentată de maniera lascivă și obscenă, le-a răspândit în mass-media prin intermediul rețelei de socializare „ВКонтакте.com” grupa „XXXXX”.

Tot ea, acționând cu intenție directă unică în scopul distribuirii de imagini sexuale reale și simulate cu reprezentarea organelor sexuale ale unui copil, reprezentată de maniera lascivă și obscenă, inclusiv în formă electronică, pe parcursul lunilor mai-iunie 2017, cu bună-știință fără consimțământul minorei XXXXX, născută la XXXXX, deținând în formă electronică imagini sexuale reale și simulate cu reprezentarea organelor sexuale ale victimei, le-a răspândit în mass-media prin intermediul rețelei de socializare „ВКонтакте.com” grupa „XXXXX”.

Tot ea, acționând cu o intenție unică și urmărind scopul de profit, amenințând-o pe minora XXXXX, născută la XXXXX, cu răspândirea unor știri defăimătoare, prin intermediul sms-urilor de pe telefonul său mobil cu nr. 0(69)XXXXX și a unei pagini WEB de pe rețeaua de socializare „ВКонтакте.com” cu denumirea „XXXXX XXXXX”, pe rețeaua de socializare „ВКонтакте”, a cerut și primit de la XXXXX bani în sumă totală de 500 lei.

Instanța a reținut că, inculpata a recunoscut integral vina, a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată, și i-a încadrat acțiunile în baza art. 177 alin. (2) lit. a) Cod penal, ca culegerea ilegală și răspândirea cu buna știință a informațiilor ocrotite de lege despre viața personală, ce constituie secret personal al altei persoane, fără consimțământul ei, prin mass-media, art. 208¹ Cod penal, ca distribuirea, deținerea de imagini sexuale reale și simulate cu reprezentarea organelor sexuale ale unui copil, reprezentată de maniera lascivă și obscenă, inclusiv în formă electronică, cât și a art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal, ca șantajul, adică cererea de a se transmite bunurile proprietarului, amenințând cu răspândirea unor știri defăimătoare, urmate de dobândirea bunurilor cerute.

La aplicarea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 7, 75 - 88 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul săvârșirii acestora, de personalitatea inculpatei, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea că, art. 177 alin. (2) lit. a) Cod penal prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, deci infracțiunea se califică ca ușoară, art. 208/1 Cod penal prevede pedeapsa cu închisoare de la 1 la 3 ani și este calificată ca mai puțin gravă, art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal prevede pedeapsa cu închisoare de la 7 la 10 ani cu amendă în mărime de la 1850 la 2350 unități convenționale și se califică ca gravă.

Totodată, instanța a statuat că circumstanțe agravante lipsesc, acuzatorul de stat în rechizitoriu la fel nu a stabilit și nu a indicat existența circumstanțelor agravante, fiind prezente circumstanțe excepționale - comiterea infracțiunii de către o persoană cu vârsta cuprinsă între 18 și 21 ani, prin urmare, sunt aplicabile prevederile art. 70 alin. (3)¹ Cod penal, potrivit cărora la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiunea la vârsta de la 18 la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu $\frac{1}{3}$.

De asemenea, în speță au incidentă prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, potrivit căror inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza

de urmărire penală beneficiază de reducerea cu $\frac{1}{3}$ a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o $\frac{1}{4}$ a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Din considerentele indicate, urmează a fi reduse limitele pedepselor aplicate:

- pe art. 177 alin. (2) lit. a) Cod penal, sub formă de amendă în mărime de 413 unități convenționale - 20.650 lei (850 unități convenționale: $\frac{1}{3}$ în baza art. 70 alin. (3¹) Cod penal = 566,7 unități convenționale $\frac{1}{4}$ în b art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală = 425 unități convenționale - limita maximă; 550 unități convenționale: $\frac{1}{4}$ în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală - 412,5 unități convenționale - limita minimă);

- pe art. 208¹ Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 1 an (3 ani: $\frac{1}{3}$ în baza art. 70 alin. (3¹) Cod penal = 2 ani, $\frac{1}{3}$ în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală = 1 an 4 luni - limita maximă; 1 an: $\frac{1}{3}$ în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală = 8 luni - limita minimă);

- pe art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 5 luni și 10 zile (10 ani: $\frac{1}{3}$ în baza art. 70 alin. (3¹) Cod penal = 6 ani și 8 luni, $\frac{1}{3}$ în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală = 4 ani 5 luni și 10 zile - limita maximă și minimă; 7 ani: $\frac{1}{3}$ în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală = 4 ani și 8 luni - limita minimă, cu amendă în mărime de 1175 unități convenționale - 58.750 lei (2350 unități convenționale $\frac{1}{3}$ în baza art. 70 alin. (3¹) Cod penal = 1566,7 unități convenționale: $\frac{1}{4}$ în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală = 1175 unități convenționale - limita maximă și minimă; 1850 unități convenționale: $\frac{1}{4}$ în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală = 1387,5 unități convenționale - limita minimă.

În același timp, potrivit prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Conform jurisprudenței CtEDO: "...soluția cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai frecventă a măsurilor punitive non-privative de libertate și minimizarea recurgerii la detenția preventivă" (cauza Varga și alții vs Ungaria, cererile nr. 1409/12, 45135/12, 73712/12, 34001/13, 44055/13 și 64586/13 din 10.03.2015), precum și de Recomandările Comitetului de Miniștri ONU nr. R (99) 22 și Rec (2006) 13, care invită statele să încurajeze procurorii și judecătorii de a folosi cât mai mult posibil alternativele la detenție.

Astfel, având în vedere atitudinea inculpatei în cursul procesului penal, conduita acesteia de recunoaștere a faptei comise, luând în considerație că ultima are la întreținere un copil minor în vârstă de 1 an și 4 luni, ținând cont de circumstanțele pricinii și persoana celei vinovate, instanța a concluzionat că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea pedepsei cu închisoare, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 90 Cod penal, fixând un termen de încercare pe o durată de 4 ani, o astfel de pedeapsă fiind una echitabilă și rezonabilă pentru faptele comise.

2. Procurorul în Procuratura mun. Bălți, Rodica Buza, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Croitoru T. să fie condamnată în baza art. 189 alin. (1) lit. e) Cod penal la 4 ani 6 luni închisoare, cu amendă în mărime de 1388 unități convenționale, art. 208¹ Cod penal la 1 an închisoare, art. 177 alin. (2) lit. a) Cod penal la amendă în mărime de 550 unități convenționale, iar conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani 3 luni închisoare, cu amendă în mărime de 1400 unități convenționale, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei.

Apelanta a invocat că, instanța incorect a aplicat prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal - pentru persoanele care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, limita maximă a închisorii (cele mai aspre pedepse prevăzute la articolul respectiv) se reduce cu $\frac{1}{3}$ și această prevedere nu se referă și la celelalte pedepse prevăzute la articolul respectiv.

La aplicarea pedepsei inculpatei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal, instanța urma să se conducă de prevederile art. 364/1 alin. (8) CPP și să reducă pedeapsa amenzii cu $\frac{1}{4}$ din limitele 1850 - 2350 unități convenționale, deci nu poate fi mai mică de 1388 unități convenționale.

La stabilirea pedepsei cu amenda în mărime de 413 unități convenționale, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 177 alin. (2) lit. a) Cod penal, au fost ignorate și prevederile art. 64 alin. (3) Cod penal, care stipulează că mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabilește în limitele la 500 la 3000 unități convenționale.

Totodată, instanța de fond n-a ținut cont de principiul individualizării pedepsei (art.7 Cod penal), în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiul penal al Curții de Apel Bălți din 31 octombrie 2018, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Croitoru Tatiana a fost condamnată, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal și 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, în baza art. 189 alin.(3) lit. e) Cod penal la 4 ani 5 luni 10 zile închisoare, cu amendă în mărime de 1388 unități convenționale, art. 208¹ Cod penal la 1 an închisoare și art. 177 alin. (2) lit. a) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1400 unități convenționale, echivalentul a 70.000 lei, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis, pentru femei, după epuizarea tuturor căilor ordinare de atac.

În rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal și pripit a ajuns la concluzia privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

5. Inculpata a declarat recurs ordinar, solicitând casarea totală a deciziei instanței de apel și menținerea sentinței.

Recurenta a invocat că, instanța de apel nu a luat în considerație următoarele circumstanțe: nu prezintă pericol social sporit, la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu este o persoană conflictuală, duce un mod de viață sănătos, antecedente penale nu are, încălcări a ordinii publice nu a avut, prezența la întreținere a unui copil minor, a recunoscut vina cu profundă căință.

În cadrul ședinței de judecată s-a căit de cele comise, a recunoscut integral vinovăția, deci a conștientizat cele comise.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Vrabie Corenliu, solicitând casarea totală a deciziei instanței de apel și menținerea sentinței.

Recurentul a invocat că, instanța de fond a avut suficiente argumente de a aplica art. 90 Cod penal, ținând cont de persoana celui vinovat.

Astfel, Croitoru T., este la prima abatere, și-a recunoscut vinovăția, a recunoscut toate probele din cadrul urmăririi penale, iar în cadrul urmăririi penale a colaborat cu organul de urmărire penală, se căiește de cele comise și recunoaște că a greșit, a tras concluziile de rigoare și are un comportament corect în societate.

La fel instanța de fond, a luat în calcul că inculpata are un copil de un an și jumătate la întreținere, care este alăptat de către ea.

În contextul celor de mai sus, nu este de înțeles ce scop ar atinge izolarea de societate a unei mame care are la întreținere și în grija sa un copil, care are la moment numai doi anișori.

Aplicarea pedepsei cu închisoare reală asupra inculpatei ar conduce la consecințe sociale cu mult mai grave, decât invers. Ori, aplicarea art. 90 Cod penal este total justifică, deoarece în contextul celor invocate, corectarea și reeducarea inculpatei poate fi îndeplinită fără izolare de societate.

Pe de altă parte, instanța de apel, chiar dacă a decis să excludă art. 90 Cod penal, a avut tot temeiul legal de a aplica art. 96 Cod penal și să amâne executarea pedepsei până la atingerea de către copil a vârstei de 8 ani. Un asemenea demers a fost înaintat și în cadrul instanței de fond, ca o alternativă art. 90 Cod penal.

6. Conform deciziei Colegiului penal lărgit la Curții Supreme de Justiție din 16 iulie 2019, recursurile au fost admise, casată decizia instanței de apel doar în partea *stabilirii pedepsei* și dispusă rejudecarea cauzei, în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale deciziei contestate au fost menținute.

Instanța de recurs a statuat că, instanța de apel, la stabilirea pedepselor inculpatei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 64, 75, 84 Cod penal, însă nu și-a motivat soluția privind individualizarea executării pedepsei aplicate inculpatei și nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept.

Instanța de apel a ajuns la concluzia că, prima instanță greșit a dispus aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, dispunând executarea reală a pedepsei închisorii, însă în niciun fel nu s-a expus asupra posibilității aplicării sau neaplicării prevederilor art. 96 Cod penal, ori, inculpata are la întreținere un copil cu vârsta de până la 2 ani.

7. Potrivit deciziei Colegiului penal la Curții de Apel Bălți din 10 septembrie 2020, apelul procurorului a fost admis, casată sentința în latura pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Croitoru Tatiana, consideră condamnată în baza art. 177 alin. (2) lit. a), art. 208¹ și art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal, i-au fost stabilite pedepsele, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin.(3¹) Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, în felul următor: - în baza art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal sub formă de 4 ani 5 luni și 10 zile închisoare, cu amendă în mărime de 1388 unități convenționale, în baza art. 208¹ Cod penal sub formă de 1 an închisoare și în baza art. 177 alin. (2) lit. a) Cod penal sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1400 unități convenționale, ce constituie 70.000 lei.

Conform prevederilor art. 90 Cod penal, executarea pedepsei sub formă de închisoare i-a fost suspendarea condiționat, pe un termen de *probă* de 4 ani.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, aplicând pedepsele inculpatei, instanța de fond a admis unele erori, care urmează a fi corectate în instanța de apel.

Astfel, instanța de fond neîntemeiat a aplicat prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal în privința pedepsei amenzii, or, acestea se aplică la cea mai aspră pedeapsă prevăzută de sancțiunea normei penale vizate, de aceea incorect reținând și aplicând pedeapsa amenzii în mărime de 1175 unități convenționale.

În așa mod, la stabilirea pedepsei amenzii pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (3) li. e) Cod penal, vor fi aplicate doar prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală. Astfel, sancțiunea art.189 alin. (3) lit. e) Cod penal prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 7 la 10 ani cu amendă în mărime de la 1850 la 2350 unități convenționale. Aplicând prevederile art. 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, limita de pedeapsă în cazul pedepsei sub formă de amendă se reduce cu $\frac{1}{4}$, inculpatului fiind posibil de stabilit pedeapsa de la 1387,5 până la 1762,5 unități convenționale, și nu 1175 unități convenționale, după cum i-a aplicat inculpatei instanța de fond, or, după cum s-a menționat supra, prevederile art. 70 alin.(3¹) Cod penal nu sunt aplicabile pedepsei amenzii, prevăzute de sancțiunea art. 189 alin.(3) lit. e) Cod penal. În așa mod, instanța de apel v-a stabili pedeapsa amenzii la limita minimă, în mărime de 1388 unități convenționale, care este echitabilă și faptei săvârșite.

Totodată, este greșită și aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 413 pe art. 177 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Totodată, potrivit art. 7 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Instanța de fond n-a ținut cont în deplină măsură de prevederile normei sus-indicate, și i-a aplicat inculpatei în baza art. 177 alin. (2) lit. a) Cod penal pedeapsa în alte limite decât cele ce urmau a fi aplicate prin prisma prevederilor normei menționate. În acest sens este întemeiată referința procurorului la prevederile art. 64 Cod penal.

Potrivit art. 64 alin. (1) și (3) Cod penal, amenda este o sancțiune pecuniară ce se aplică de instanța de judecată în cazurile și în limitele prevăzute de prezentul cod. Mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabilește în limitele de la 500 la 3000

unități convenționale, iar pentru infracțiunile săvârșite din interes material - până la 20000 unități convenționale, luându-se ca bază mărimea unității convenționale la momentul săvârșirii infracțiunii.

Sanctiunea art. 177 alin. (2) lit. a) Cod penal prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 1 an, sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, cu amendă, aplicată persoanei juridice, în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale.

Potrivit normelor vizate, luând în considerație sanctiunea art. 177 alin. (2) lit. a) Cod penal, pedeapsa sub formă de amendă în cazul din speță nu poate fi mai mică decât 500 unități convenționale. În așa mod, concluzia instanței de fond privind aplicarea față de inculpat a pedepsei amenzii în mărime de 413 unități convenționale, contravine art.64 alin.(3) Cod penal și depășește limita minimă a pedepsei prevăzută de Partea generală a Codului penal.

În contextul celor expuse, instanța de fond eronat a aplicat față de inculpată pedeapsa amenzii pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 177 alin. (2) lit. a) Cod penal în mărime de 413 unități convenționale, care depășește limita minimă a pedepsei prevăzută de art. 75 și art. 64 Cod penal. Așadar, conform art. 64 alin. (3) Cod penal, instanța de fond urma să-i aplice o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, fapt ce urmează a fi înfăptuit prin prezenta decizie.

Totodată, instanța de fond a individualizat corect aspectele ce țin de executarea pedepsei, suspendând condiționat pedeapsa închisorii în mod întemeiat.

După individualizarea pedepsei, stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real, or, în perspectiva personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe o perioadă de probațiune stabilit de instanța de judecată.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Raportând această normă penală la situația inculpatei, se atestă că sunt temeiuri de a-i suspenda condiționat pedeapsa închisorii.

La individualizarea pedepsei cu suspendarea condiționată a executării ei, instanța de fond a reținut în sarcina inculpatei și a luat în considerație prevederile art. 2, art. 7, art. 61, art. 75-78, art. 84, art. 177 alin. (2) lit. a), 208¹ și 189 alin.(3) lit. e) Cod penal, ținând astfel cont de gravitatea infracțiunilor comise (infracțiune ușoară, mai puțin gravă și gravă), de recunoașterea vinei, de căința sinceră, de acceptarea procedurii simplificate de examinare a cauzei penale, de caracteristica inculpatei, de vârsta ei tânără, de prezența la întreținere a unui copil minor care are nevoie de mama sa, de lipsa evidenței la medicul narcolog și psihiatru, modul și condițiile acestuia de viață, conștientizarea

faptelor săvârșite, influența pedepsei asupra corectării și reeducării ei, precum și celelalte împrejurări individuale ale cazului.

Ori, inculpata a evaluat faptele comise, a conștientizat gravitatea acțiunilor care au fost întreprinse spre încălcarea normelor penale și au luat atitudinile necesare.

Cu atât mai mult, aceasta din 15.08.2017 când a fost pornită cauza penală și până în prezent, datorită examinării cauzei penale, s-a aflat în vizorul organului de urmărire penală și a instanței de judecată, dând dovadă de un comportament pozitiv, fără încălcări de ordin penal sau contravențional.

Pedeapsa penală condiționată este aplicată în baza normelor speciale și generale, este una echitabilă și impune un anumit comportament supravegheat de instituțiile statului, nerespectarea căruia generează consecințe legale, care nu-s în favoarea condamnaților.

Odată fiind aplicată, suspendarea condiționată a executării pedepsei poate fi anulată, în caz de vor fi încălcate de către Croitoru T. a condițiile ei, ceia ce încă o dată confirmă prezența unui anumit grad de severitate al acestei pedepse condiționate.

Inculpatei i-a fost stabilit un termen de probă de 4 ani, în interiorul căruia comportamentul acesteia v-a fi monitorizat de serviciul de probațiune.

Termenul de suspendare condiționată a pedepsei închisorii de patru ani este suficient de mare și v-a asigura atingerea scopului pedepsei penale prevăzut la art. 61 Cod penal de restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnate, cât și a altor persoane.

Totodată, conform art. 96 alin. (1) Cod penal, femeilor condamnate gravide și persoanelor care au copii în vârstă de până la 8 ani, cu excepția celor condamnate la închisoare pe un termen mai mare de 5 ani pentru infracțiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave, infracțiuni prevăzute la cap. I, II, III, VII, VIII, XIII și XVI, instanța de judecată le poate amâna executarea pedepsei până la atingerea de către copil a vârstei de 8 ani.

Inculpata a fost recunoscută vinovată în baza art. 177 alin. (2) lit. a), 208¹ și 189 alin. (3) lit. e) Cod penal.

Art.177 alin. (2) lit. a) Cod penal face parte din Capitolul V, art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal din Capitolul VI și art. 208¹ Cod penal din Capitolul VII - INFRAȚIUNI CONTRA FAMILIEI ȘI MINORILOR.

În așa mod, art. 208¹ Cod penal face parte din excepțiile indicate la art. 96 Cod penal și din aceste considerente, prevederile art. 96 Cod penal nu pot fi aplicate față de inculpata Croitoru T.

8. Procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Liliana Pasat, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu excluderea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatei, cu dispunerea executării pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Recurenta a invocat că, dispunând suspendarea executării pedepsei cu închisoare, instanța de apel a aplicat o pedeapsă prea blândă inculpatei, lăsând fără apreciere că acțiunile inculpatei au fost săvârșite asupra unui minor, având o măsură preventivă stabilită prin sentință a părăsit localitatea, cauza în instanța de apel fiind finalizată în lipsa ei.

Ori, potrivit raportului organului de poliție din 19.08.2020 s-a stabilit că Croitoru T. nu se afla la locul de trai, iar din spusele mamei se află în mun. Chișinău, în rezultatul

căruia fapt de către acuzatorul de stat a fost înaintat demers de aplicare a măsurii preventive - arest preventiv, cu anunțarea în căutare a acesteia, iar prin încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19.08.2020, a fost admis demersul procurorului privind aplicarea în privința inculpatei a măsurii preventive, arestul preventiv pe un termen de 30 zile, cu anunțarea acesteia în căutare și eliberarea mandatului de arestare.

Astfel, deja este evidentă poziția inculpatei vizavi de pedeapsa aplicată cu suspendarea condiționată a executării acesteia și modalitatea de executare a acesteia, ceea ce demonstrează și ”conduita bună” a infractorului.

Raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana, comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

La caz, acea circumstanță reținută de instanță este minimă în raport cu gravitatea infracțiunii comise și cu toate circumstanțele cazului.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar (*pct. 8. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 6. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel, legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatei, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 70 alin. (3¹), 75, 90 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală, conform cărora la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează

răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. La aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu $\frac{1}{3}$. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu $\frac{1}{3}$ a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că în cazul în care în rechizitoriu este indicat că: „*circumstanțe ce ar agrava vinovăția lui Croitor Tatiana, conform art. 77 CP, nu au fost stabilite*”, inculpata a comis 3 infracțiuni, dar a recunoscut integral vina solicitând judecarea cauzei în procedura simplificată, nu are antecedente penale, are o vârstă tânără, întreține un copil minor, este caracterizată pozitiv, partea vătămată nu a înaintat acțiuni civile, corectarea și reeducarea ei este posibilă fără izolare de societate, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pentru o perioadă de probațiune, conform art. 90 Cod penal.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatei în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatei, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ei, cât și a altor persoane (*pct. 6. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 8. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei penale.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune procurorul este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 7.,8. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârea contestată conține

motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat inculpatei pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

10. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Pasat Liliana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 septembrie 2020, în privința inculpatei Croitoru Tatiana, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 5 martie 2021.

Președinte
 Judecători

Iurie Diaconu
 Liliana Catan
 Ion Guzun